

סוסיהם של אורחיו. אם לא קיבלתם את ההטבה ואתם כועסים, הזיהור: אסור לקלל כאן בצרפתית.

< תושב במדינת נובה סקוטיה שישקה את המדשאה שלו בזמן שירוד גשם, הוא לא רק טיפש אלא גם עבריין על החוק המקומי.

הפרלמנט באוטווה. אסור לעלות על מטוס בזמן שהוא באוויר

נוסטלגיה פלילית

מפנקסו של מפקח המשטרה דוד תדהר, 1924

יש אונאה בקרקעות

יהודי אמריקני הגיע לארץ ישראל ואמר לקנות קרקע בסביבות ירושלים. לא מצא לנכון ללכת בדרך הנכונה לפנות אל החברות העוסקות בקניית קרקעות ומכירתם, ופנה אל סרסורים. הסרסורים שוטטו עימו בסביבות ירושלים והראוהו קרקעות מקרקעות שונים, ועין האמריקני שהתה יותר על חלקה טובה אחת, השייכת לערבי א־ד.

שני פלחים הרגישו בדבר ועלו על החלקה לחורשה וכלי עבודתם עימם. האמריקני וסרסוריו באו למקום ושאלו לחורשים על הקרקע. החורשים ענו, כי הם וא־ד שלושה אחים הם ושלושה שותפים הם בקרקע. הם יכולים למכור רק שני שלישים ובמחיר 700 לירות מצריות. נמשך משא ומתן בין המוכרים והקונה ונגמר המחיר: 650 לירות מצריות.

הערבים השאירו להם עוד פתח חרטה ואמרו לתת את תשובתם מחר, אבל הסרסורים עמדו על כך שיקבלו מיד מאתיים לירות מצריות דמי קדימה, ויחתמו על כתב מכירה זמני עד שיסודר הקושן. בסוף הסכימו הערבים, ולמחרת היום נפגשו הקונים עם המוכרים במקום ידוע. שם חתמו המוכרים את שם א־ד בעל הקרקע, קיבלו דמי קדימה ולמחר היו צריכים לבוא לסמן את הגבולין. למחר בא האמריקני עם סרסוריו, חיכו עד בוש לבוא הפלחים, והללו אינם.

כשנתברר שהיה כאן מעשה רמיה, הגיש האמריקני תביעה משפטית על א־ד, ואולם זה האיש א־ד, בעל הקרקע האמיתי, אין לו אחים ואיננו יודע מכל המכירה כל עיקר.

בהתאמצות הצליחה המשטרה לתפוס את אחד הפלחים הרמאים, שהודה על מעשהו, שסיפר כי חברו לקח את כל הכסף וגילח את שפמו וערק לאמריקה. הפלח השותף במרמה נדון למאסר שתי שנים.

"חוטאים וחטאים בארץ ישראל"

ניפגש בבית המשפט

משקה יותר, יד פחות

פדרו דוראן מהעיר פנסקולה במדינת פלורידה יצא לשתות עם כמה חברים, וקרה לו מה שקורה לעיתים קרובות: הוא שתה משקה אחד יותר מדי, או בעצם כמה משקאות יותר מדי. לאחר סיומו של הערב המהנה, התנדנד דוראן בכיוון ביתו, אבל באופן בלתי מפתיע לא כל כך מצא את הדרך. מה עשה? נשכב במקום שנראה לו מתאים ונרדם.

הבעיה היתה, שהוא בחר לשכב סמוך מאוד לפסי הרכבת ויד אחת שלו הונחחה על הפסים. נהג הרכבת הבאה לא הבחין בו, ואם הבחין – היה זה מאוחר מדי. התוצאה היתה שדוראן איבד את ידו. ובאמריקה כמו באמריקה: הוא תבע את חברת הרכבת וזכה בפיצוי של 900 אלף דולר.

הפורץ התחשמל, המשפחה תבעה

משפחה אמריקנית הגישה תביעה לאחר מותו של הניזוק, אבל זו היתה באמת חצופה. לג'סי אינגראם, בעלי מסעדה באילינוי, נמאס מהפריצות החוזרות ונשנות לעסק שלו. הוא חיבר את החלונות לזרם החשמל, אך שמי שיפרוץ דרכם – יתחשמל למוות. אינגראם, אדם אחראי, תלה מודעות מסביב לבניין ובהן הזהיר מפני הסכנה האורבת לפורצים.

במשך כמה ימים האזהרה עבדה, אבל אז החליט לארי הריס לנסות את מזלו בפריצה למסעדה. הריס, שהיה מסומם בשעת מעשה, התחשמל למוות. מאחר שחוקי אילינוי מתירים לאדם להשתמש באמצעים קטלניים כדי להגן על רכושו, לא ננקטו אמצעים כלשהם נגד אינגראם.

אבל משפחתו של הריס חשבה אחרת והגישה תביעה נגדו, בנימוק שאי אפשר לדעת למה בדיוק התכוון הפורץ. התביעה נמשכה זמן כה רב, עד שאינגראם הלך לעולמו במהלכה. משפחת הריס לא ויתרה והמשיכה את התביעה נגד יורשיו, שלבסוף חויבו לשלם 75 אלף דולר – על מעשה שלא עשו, למי שביקש להזיק לאביהם המנוח.

עושים מהצחוק חוק

תגידו, השכל שלכם קפא?

קנדה היא מדינה עשירה, שלוה ויפה. אבל אין זה אומר שלמחוקקים ברחבי המדינה הגדולה הזו לא נכנסים מדי פעם רעיונות משונים לראש. הנה כמה מהם.

< אסור לעלות על מטוס בזמן שהוא באוויר.
< אסור לשלם תמורת מוצר שמחירו חצי דולר אך ורק במטבעות בני סנט אחד.

< אסור לירות טילים מחוץ לאיזור המיועד לכך. מי שיעבור על החוק, צפוי לעונש כבד בדמותו של קנס בסך 75 (כן, שבעים וחמישה) דולר.

< הפרעה לחיילים קנדיים במהלך צעידתם היא עבירה חמורה עוד יותר. עובדה: הקנס עליה גבוה פי ארבעה ועומד על 300 דולר.

< במדינת אלברטה מחויבים העסקים לספק עמודים אליהם ניתן לקשור את סוסיהם של הלקוחות. לעומת זאת, אין חובה לספק מקומות חניה למכוניות. באותה מדינה גם אסור לצבוע רגליים תותבות העשויות עץ.

< רוכבי אופניים בעיר אדמונטון חייבים לאותת בידם לפני פנייה, אך במקביל הם חייבים להחזיק את הכידון בשתי ידיהם כל העת.

< תושבי קלרגי – שימו לב: יש צורך בקבלת אישור של ראש העירייה אם ברצונכם לזרוק כדורי שלג.

< מלון המלכה אליזבת במונטריאול מחויב על פי חוק להאכיל בחינם את